

Η 56χρονη Μαρία Κρασαδάκη έψαχνε πολλές μέρες σε όλα τα νοσοκομεία της Αττικής να βρει τα φάρμακα που παίρνει για το σοβαρό πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει, αλλά η απάντηση ήταν πάντα ίδια: «Στερούμεθα». Τελικά τα πήρε από το Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού.

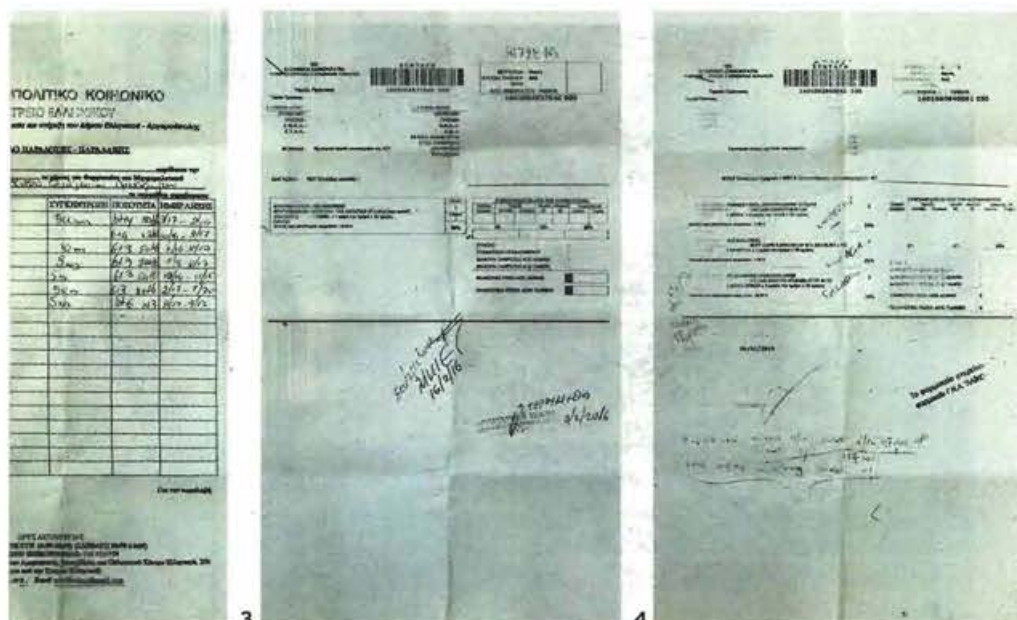
ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ ΓΙΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Κάθε μήνα δεκάδες άνεργοι και ανασφάλιστοι απευθύνονται σε δομές αλληλεγγύης για να προμηθευτούν σκευάσματα αλλά και να κάνουν εξετάσεις, καθώς η απουσία κονδυλίων έχει αδειάσει τα ράφια στα φαρμακεία των δημόσιων νοσηλευτικών ιδρυμάτων

ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΖΙΩΖΙΟΥ
marina@pegasus.gr

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ νοσοκομεία, με όλες τις δυσλειτουργίες τους, αποτελούν το τελευταίο καταφύγιο για τους πολίτες όταν αντιμετωπίζουν πρόβλημα υγείας. Στα χρόνια των Μνημονίων και της κρίσης η κατάσταση δεν είναι απλά οριακή, αλλά έχει διαμορφωθεί και μια νέα πραγματικότητα. Στα περισσότερα δημόσια νοσοκομεία της χώρας δεν έχουν αποδεσμευτεί τα απαιτούμενα κονδύλια για την αγορά φαρμάκων, με αποτέλεσμα να έχουν αδειάσει τα ράφια των φαρμακείων τους. Ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Κάθε μήνα δεκάδες άνεργοι και ανασφάλιστοι -και όχι μόνο- απευθύνονται στο Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού (ΜΚΙΕ), αλλά και σε άλλα κοινωνικά ιατρεία που λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα για να προμηθευτούν τα συντα-

1, 2. Το ΜΚΙΕ παρέδωσε σκευάσματα στο «Αγλαΐα Κυριακού» και στο Κέντρο Φιλοξενίας Προσφύγων Σκαρμαγκά.

3, 4. Παραπεμπτικά από νοσοκομεία με την ένδειξη «Στερούμεθα».

Το ΜΚΙΕ ανταποκρίθηκε στην έκκληση μητέρας στο Facebook (δεξιά πάνω) που ζητούσε φάρμακα για το παιδί της. «Δεν μπορούσαμε να μη βοηθήσουμε», τονίζει η Βασιλική Ηλιπούλου (αριστερά), εθελόντρια στο φαρμακείο του Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού.

Δεξιά κάτω: Αυτήν την εικόνα παρουσιάζουν τα ράφια στα φαρμακεία πολλών δημόσιων νοσοκομείων.

γογραφούμενα φάρμακά τους, με παραπεμπτικά που προέρχονται κατευθείαν από δημόσια νοσοκομεία, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις μεσολαβούν για να γίνουν από απλές αιματολογικές εξετάσεις μέχρι αξονικές και μαγνητικές τομογραφίες σε ασθενείς, καθώς η καθυστέρηση στα νοσοκομεία μπορεί να φτάνει τους πέντε μήνες!

Μάλιστα, όπως αποκαλύπτουν οι υπεύθυνοι του ΜΚΙΕ, με την ένδειξη και τη σφραγίδα «Στερούμεθα» από τα φαρμακεία των νοσοκομείων, οι κοινωνικές υπηρεσίες ενημερώνουν τους ασθενείς ότι δεν έχουν τα φάρμακά τους και τους στέλνουν σ' αυτούς ή σε άλλα κοινωνικά ιατρεία. Πρόκειται για ταλαιπωρημένους και εξασθενημένους ανθρώπους, που διανύουν αποστάσεις γυρνώντας από νοσοκομείο σε νοσοκομείο για να βρουν εναγωνίως τα φάρμακά τους.

Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο σοβαρή όταν οι ασθενείς είναι μικρά παιδιά, όπως συνέβη πρόσφατα -σε τουλάχιστον δύο περιπτώσεις- όταν οι κοινωνικές υπηρεσίες του νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού ζήτησαν φάρμακα, σύμφωνα με την εθελόντρια του φαρμακείου του Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού Βασιλική Ηλιπούλου, για μωρά προσφυγόπουλα, τα οποία πιο πριν είχαν νοσηλευτεί σ' αυτό. «Μιλάμε για φάρμακα που δεν ήταν καθόλου εύκολο να τα βρούμε, αλλά δεν μπορούσαμε να μη βοηθήσουμε. Ήταν πολύ σοβαρές και δύσκολες περιπτώσεις» εξηγεί.

Πριν από λίγες μέρες δημοσιεύτηκε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης η έκκληση μιας μητέρας που το παιδί της νοσηλεύεται ακόμη και σήμερα

στο ίδιο νοσοκομείο για ένα φάρμακο το οποίο είναι εισαγόμενο από τον ΙΦΕΤ για σπάνια νόσο. «Το παιδί έχει οξεία σκλήρυνση. Μόλις μας ενημέρωσαν ανταποκριθήκαμε άμεσα, αγοράσαμε το φάρμακο και καλύψαμε μια ένεση του παιδιού. Είναι κάποια φάρμακα για σπάνιες παθήσεις τα οποία δεν τα εισάγουν οι φαρμακευτικές εταιρείες γιατί δεν τις συμφέρει. Αυτή είναι δουλειά του ΙΦΕΤ. Δεν είναι όλα ακριβά, όπως και το συγκεκριμένο, αλλά δεν υπάρχει!».

Δωρεάν πρόσβαση σε εξετάσεις. Τα κακώς κείμενα όμως δεν σταματούν εδώ... Τα κοινωνικά ιατρεία, όπως του Ελληνικού, πολύ πριν ψηφιστεί το νομοσχέδιο για τους ανασφάλιστους και τους άστεγους συμπολίτες μας, συνεργάζονται με ιδιωτικά εργαστήρια και νοσοκομεία για να έχουν δωρεάν πρόσβαση σε βασικές εξετάσεις όσοι συνάνθρωποί μας ήταν μέχρι πρότινος αποκλεισμένοι από το δημόσιο σύστημα υγείας.

«Η υπουργική απόφαση για την υγειονομική κάλυψη των ανασφάλιστων έχει κάποια θετικά σημεία, αλλά και πολλά αρνητικά» επισημαίνει ο καρδιολόγος και ένας εκ των εμπνευστών της λειτουργίας του Μητροπολιτικού Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού Γιώργος Βήκας.

«Ο ανασφάλιστος μπορεί να κάνει όλες τις εξετάσεις, αλλά με καθυστέρηση που μπορεί να φτάσει μέχρι και τους πέ-

ντε μήνες! Ένας ασθενής που ο γιατρός του λέει ότι μπορεί να έχει καρκίνο, είναι αδύνατον να περιμένει τόσους μήνες για να κάνει μια μαγνητική!»

Εχουμε και περιπτώσεις ανθρώπων όπως ενός ασθενούς που νοσηλευόταν στο Ασκληπιείο Βούλας που μας πήραν τηλέφωνο οι γιατροί της κλινικής για να μεσολαβήσουμε και να κάνει δύο μαγνητικές, αφού έπρεπε να χειρουργηθεί και στον δικό τους τομογράφο του έδιναν ραντεβού ύστερα από έναν μήνα!».

Όσον αφορά στα φάρμακα, όπως σημειώνει ο κ. Βήκας, πρόκειται για μια νέα τακτική των δημόσιων νοσοκομείων, την οποία όμως εφαρμόζουν ακόμη και για απλά φαρμακευτικά σκευάσματα, όπως το Σαλοσπίρ (αντιθρομβωτική αγωγή) που το κόστος του δεν ξεπερνάει το 1 ευρώ!

Οι ανασφάλιστοι και οι άνεργοι, οι οποίοι μέχρι πριν από κάποιους μήνες είχαν μηδενική συμμετοχή στα φάρμακά τους, τώρα πρέπει να πληρώσουν, εφόσον δεν πληρούν τα εισοδηματικά κριτήρια που προβλέπει το νομοσχέδιο. Οπότε, πάλι οι ίδιοι άνθρωποι θα καταλήξουν στα κοινωνικά ιατρεία.

«Οποιον νόμο και να φτιάξεις, αν δεν συνοδεύεται από την αντίστοιχη δαπάνη, ουσιαστικά μένει κενός από περιεχόμενο. Όταν η χρηματοδότηση για την Υγεία το 2016 μειώθηκε κατά 350 εκατ. ευρώ και ο προϋπολογισμός για το 2017 προβλέπει ακόμη μεγαλύτερη μείωση, δεν υπάρχει περίπτωση να οδηγηθεί ο ανασφάλιστος, αλλά και ο ασφαλισμένος, σε καλύτερη μοίρα. Θα πεθάνει κόσμος. Δεν θέλαμε να υποκαταστήσουμε το κράτος και δυστυχώς σήμερα εν γνώσει μας έχουμε δημιουργήσει ένα παράλληλο σύστημα υγείας, το οποίο δίνει λύσεις εκεί που δεν μπορεί το κράτος» προσθέτει ο κ. Βήκας.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της 56χρονης Μαρίας Κρασαδάκη, την οποία συναντήσαμε στο ιατρείο του Ελληνικού τη μέρα που πήγε με τον σύζυγό της για να πάρει τα φάρμακά της. Μια γυναίκα ταλαιπωρημένη, όπως μας εξήγησε, αφού έμαχνε πολλές μέρες σε όλα τα νοσοκομεία της Αττικής να βρει τα φάρμακα που παίρνει για το σοβαρό πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει, αλλά η απάντηση ήταν πάντα ίδια: «Στερούμεθα».

«Είχα νοσηλευτεί για τρεις μήνες στο Θριάσιο γιατί αντιμετώπιζω πρόβλημα χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας (ΧΑΠ). Δεν μπορώ σ' αυτή την κατάσταση να τρέχω κάθε μέρα από νοσοκομείο σε νοσοκομείο. Υπάρχει και κάτι άλλο, το οποίο είναι επίσης σοβαρό. Αν, για παράδειγμα, όπως στη δική μου περίπτωση, στη συνταγή είναι γραμμένα πέντε φάρμακα και το νοσοκομείο έχει μόνο το ένα, εκτελούν κανονικά τη συνταγή χωρίς να σου δίνουν τα υπόλοιπα! Τα φάρμακα που παίρνω είναι πανάκριβα».

Πρέπει να κάνω τη θεραπεία μου καθημερινά γιατί αλλιώς θα πεθάνω. Στην οικογένεια είμαστε όλοι άνεργοι! Ακόμη και τα δυο μου παιδιά δεν δουλεύουν. Όταν στην οικογένεια το εισόδημα είναι μηδενικό και εμένα μου ζητάνε να πληρώσω 10% συμμετοχή για να πάρω τα φάρμακά μου, τι πρέπει να κάνω; Δεν έχουμε ούτε δικό μας σπίτι. Είμαι συνεχώς με μια βαλίτσα στο χέρι γιατί κάποιες φορές μένω στον ηλικιωμένο πατέρα μου στο Λαγονήσι, ο οποίος πλέον δεν μπορεί να συντηρεί τόσα άτομα με την πενιχρή σύνταξη που παίρνει και κάποιες άλλες με φιλοξενεί η κόρη μου. Τα παιδιά μου σκέφτομαι, ότι δεν μπορώ να τα βοηθήσω, και αυτό με τρελαίνει περισσότερο απ' όλα».

«Δυστυχώς έχουμε δημιουργήσει ένα παράλληλο σύστημα υγείας, το οποίο δίνει λύσεις εκεί που δεν μπορεί το κράτος» σημειώνει ο κ. Βήκας, καρδιολόγος και εκ των εμπνευστών της λειτουργίας του Μητροπολιτικού Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού.

